

TWEE ZUSTERS.

(Lever de rideau).

DOOR

A. S. H. BOOMS.

PERSONEN:

LOUISE, oud achttien jaar.

MARIE, haar zuster, oud twaalf jaar.

Het tooneel stelt een jonge-dames-kamer voor, links een deur — rechts een raam (beiden ongeveer in het midden der zijwanden) — achtergrond een piano — links tusschen deur en piano een toilettafel met benoodigheden, karaf met glas — aan de andere zijde tegenover de toilettafel een sofa — op het midden naar den voorgrond een ronde tafel met kleed, waarop een bloemenvaas en eenige boeken; bij de tafel een fauteuil; verder een voetenbankje en eenige stoelen, waarvan een bij de deur — schilderijen, boekenrekje enz.

Als Louise opkomt wordt verondersteld, dat zij hare ouders — oom en tante van Max — uitgeleide gedaan heeft naar 't station.

EERSTE TOONEEL.

LOUISE (*alleen*).

LOUISE. (*Opkomend gekleed in wandel-toilet met een bouquet in de hand.*)

Zie zoo! de familie vertrokken.... Zus Marie op school!.... nu ben ik alleen te huis.... en wil dan ook eens profiteeren.... Hoe zalig je zoo aan je overpeinzingen te kunnen overgeven...! (*onder het spreken van het bovenstaande heeft ze het bouquet in een vaas op tafel gezet en zich van hoed enz. ontdaan*).... Die Max was ook aan het station.... (*lachende*) Ha! Ha! Ha! quasie om van oom en tante afscheid te nemen.... maar ik ben overtuigd alléén om mij te zien.... Waarom gaf hij mij anders dit bouquet.... en.... dit briefje!.... (*neemt een briefje uit haar zak*)....

ik kreeg 'n kleur als vuur toen hij 't mij gaf.... 't viel ieder in 't oog.... hoe mal ook om dat zoo publiek te doen...! (*is de tafel genaderd*) wat zou er in staan?... (*houdt het briefje tegen het licht.*)

TWEEDE TOONEEL.

LOUISE. — MARIE.

MARIE. (*Komt lachende, springende, juichende de kamer binnen stormen; gewoon schooltoilet met witte boezelaar waarop eenige inktvlakken.* — LOUISE gooit gauw het briefje op tafel.)

MARIE.

Louise! Hoerah! geen school!... gelukkig, de Juf is ziek!... hoe heerlijk...! allen vertrokken...! nu zijn wij alléén... heel alleen tehuis... wat een genot...! Nu kunnen wij doen wat wij willen... wij blijven nu eens knusjes te zamen... wat een pret...! (*Marie heeft zich gedurende het bovenstaande voortdurend door de kamer bewogen. Louise geeft teekenen van teleurstelling.*)

LOUISE (*ter zijde.*)

(*Zuchtende.*) O Foei!... hoe akelig!... nu had ik gehoopt, alleen te kunnen zijn.... om zooals meisjes van mijn leeftijd zoo gaarne doen in de eenzaamheid wat te peinzen.... en nu komt zoo'n